Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-828 (mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. A.M.T. Wigger, mr. F.H.E. Boerma, leden en mr. E.H.C. Vos, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 3 december 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 14 oktober 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Incidentenregister, EVR, Gebeurtenissenadministratie en IVR. De pinpas en pincode van Consument zijn gebruikt voor het ontvangen van geld dat afkomstig is uit fraude. De Bank beschouwt Consument daarom als geldezel en heeft zijn persoonsgegevens geregistreerd in genoemde registers. Consument heeft hierover een klacht ingediend, omdat hij naar eigen zeggen niet betrokken is bij de frauduleuze activiteiten. De Commissie is van oordeel dat de betrokkenheid van Consument bij de fraude in voldoende mate vaststaat en wijst de vordering van Consument af.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) de aanvullende stukken van Consument; 3) het verweerschrift van de Bank; 4) de aanvulling op het verweerschrift; 5) de repliek van Consument en 6) de dupliek van de Bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 25 juni 2020 en zijn aldaar verschenen.

1.3 Consument en de Bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Consument houdt een betaalrekening en een spaarrekening aan bij de Bank (hierna: de betaalrekening en de spaarrekening). Daarbij maakt hij gebruik van internetbankieren, onder andere via de mobiele app van de Bank.

Op 13 december 2018 hebben twee verschillende klanten van de Bank gereageerd op een phishingmail (hierna: benadeelde 1 en benadeelde 2, of samen de benadeelden). Op 14 december 2018 heeft Consument met zijn pinpas van de Bank (hierna: de pinpas) geld opgenomen bij een geldautomaat. Hierbij waren een vriendin van Consument (hierna: de vriendin) en haar neef aanwezig. Na deze opname bedroeg het saldo op de betaalrekening ongeveer € 8,-. Eveneens op 14 december 2018, om 22:41 uur, heeft Consument in de mobiele app de opnamelimiet van zijn betaalrekening verhoogd naar € 5.000,-. Consument heeft hierover een e-mailbericht van de Bank ontvangen.

2.2 Op 15 december 2018 is om 11:20 uur met een Rabobank Scanner een nieuw telefoon-toestel geregistreerd en gekoppeld aan de betaalrekening van Consument. Deze handeling is alleen mogelijk met behulp van de pinpas en pincode van Consument. In de avond van 15 december 2018 is drie maal geprobeerd € 1,- vanaf de betaalrekening van Consument over te schrijven naar een andere rekening. Deze betaalpogingen zijn mislukt. Ongeveer twee uur later zijn betalingen van in totaal € 5.208,66 klaargezet om vanaf de betaalrekening van benadeelde 1 te worden overgemaakt naar de betaalrekening van Consument. Dezelfde dag om 12:22 uur is met het nieuw geregistreerde telefoontoestel de opnamelimiet van de betaalrekening nogmaals verhoogd, naar € 4.950,-. Ook toen heeft de Bank een e-mail naar Consument gestuurd over de limietverhoging.

2.3 Op 16 december 2018 heeft Consument in de mobiele bankierenapp de opdracht voor een afschrijving van € 85,38 ingetrokken.

2.4 Op 19 december 2018 is de opnamelimiet nogmaals verhoogd, naar € 4.900,- en weer heeft Consument hierover een e-mail ontvangen van de Bank.

2.5 Benadeelde 1 heeft aangifte gedaan van de phishing en na ontvangst van het proces verbaal van deze aangifte op 20 december 2018 heeft de Bank de betaalrekening van Consument geblokkeerd. Op 21 december 2018 is een bedrag van € 2.950,- bijgeschreven op de betaalrekening van Consument, afkomstig van benadeelde 2. Later heeft ook benadeelde 2 aangifte gedaan. Direct nadat het bedrag van € 2.950,- op de betaalrekening van Consument bijgeschreven is, heeft een derde geprobeerd dit bedrag op te nemen met de pinpas en pincode van Consument. Omdat de betaalrekening op dat moment al geblokkeerd was, is die opnamepoging niet geslaagd. De Bank heeft op 21 december 2018 telefonisch contact opgenomen met Consument en hem verteld dat zijn betaalrekening geblokkeerd is. Consument is toen uitgenodigd voor een gesprek bij de Bank om de bijzonderheden rond zijn betaalrekening te bespreken. Dit gesprek heeft op 27 december 2018 plaatsgevonden.

2.6 Op 2 januari 2019 heeft Consument aangifte gedaan bij de politie van de activiteiten op zijn betaalrekening.

2.7 In een brief van 26 maart 2019 heeft de Bank aan Consument medegedeeld dat zijn producten bij de Bank opgezegd worden. In deze brief is het volgende opgenomen:

*"**Reden van deze brief***
U bent betrokken bij een (poging tot) frauduleuze overboeking ten gunste van uw Rabo Directrekening met rekeningnummer [rekeningnummer]. Hiervan is aangifte gedaan bij de politie.

Overige bepalingen
In verband met bovenstaande wensen wij onze relatie met u niet te continueren. Gelet op het bovenstaande en voor zover noodzakelijk met een beroep op artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden zeggen wij hierbij de met u gesloten overeenkomsten op, met inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden, derhalve per 26 mei 2019.

Registratie
Daarnaast worden uw personalia door Rabobank Nederland opgenomen in het Intern en Extern Verwijzingsregister. U heeft een aparte brief ontvangen over de opname van uw gegevens in het Intern en Extern Verwijzingsregister. In deze brief is ook vermeld wat u moet doen als u het niet eens bent met deze registratie."

2.8 Na ontvangst van de brief van 26 maart 2019 heeft Consument meermaals verzocht om de daarin genoemde brief over de registraties. Op 3 april 2019 heeft de Bank een brief naar Consument gestuurd over de registraties. Omdat de betaalrekening van Consument betrokken is bij de betalingen van de benadeelden, zijn de gegevens van Consument voor een periode van acht jaar geregistreerd in het Incidentenregister, het daaraan gekoppelde Extern Verwijzingsregister (EVR), de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde Intern Verwijzingsregister (IVR).

De klacht en vordering

2.9 Consument beklaagt zich erover dat de Bank zijn gegevens geregistreerd heeft in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Hij stelt dat hij zijn pinpas en pincode niet ter beschikking gesteld heeft aan een derde, maar zijn pinpas eenvoudigweg kwijtgeraakt is. Consument vordert primair verwijdering van de registraties en subsidiair vordert hij dat de duur van de registraties verkort wordt.

2.10 Consument heeft niet gemerkt dat zijn pinpas niet meer in zijn bezit was. Hij werd door de Bank gebeld op 21 december 2018 en kreeg toen te horen dat zijn betaalrekening geblokkeerd was. Op 22 december 2018 zag Consument in internetbankieren dat er € 2.950,- op zijn rekening bijgeschreven was. Verder zag hij een betaling van € 150,- van zijn spaarrekening naar zijn betaalrekening die hij niet zelf verricht had.

Toen merkte hij voor het eerst dat hij zijn pinpas niet meer in zijn bezit had, omdat hij de Bank wilde bellen over de betalingen van € 2.950,- en € 150,- en hij het telefoonnummer van de Bank op zijn pinpas zocht.

2.11 De Bank heeft gesteld dat Consument zijn pinpas dagelijks gebruikte en dat het opvallend is dat Consument niet merkte dat hij zijn pas kwijt was, maar daar is Consument het niet mee eens. Het komt vaker voor dat Consument zijn pinpas een aantal dagen niet gebruikt: hij heeft tussen 20 oktober en 27 oktober 2018 niet gepind en datzelfde geldt voor de periode tussen 4 en 10 September 2018 en tussen 30 September en 12 oktober 2018. Daar komt bij dat Consument wist dat het saldo op zijn betaalrekening laag was in de relevante periode.

2.12 Consument stelt zich verder op het standpunt dat de registraties niet proportioneel zijn. Hij heeft geprobeerd klant te worden bij een andere bank, maar dat lukte niet als gevolg van de registraties. Consument is nu aangewezen op een (basis)rekening bij de Bank, terwijl hij zijn geldzaken liever ergens anders onderbrengt in verband met de opstelling van de Bank ten aanzien van de gebeurtenissen in december 2018. Bovendien zal hij door de registraties geen hypothecaire geldlening kunnen afsluiten.

Het verweer

2.13 De Bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De Commissie dient te beoordelen of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in de eerdergenoemde registers. Daarna zal de Commissie - indien nodig - beoordelen of de Bank gehouden is om de registratieduur te verkorten.

Het juridisch kader

3.2 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in - met name - het Incidentenregister en het bijbehorende EVR verstrekkende consequenties voor Consument kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank, maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers (zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid 2017-717 en Geschillencommissie Kifid 2018-377).

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI), Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710). Bij bevestigende beantwoording van deze vraag dient bovendien te worden beoordeeld of op grond van een en ander opneming in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was en voor welke duur (artikel 6 onder f van de AVG, en artikel 5.2.1 sub c van het PIFI, zie de bijlage).

Mocht de Bank de gegevens van Consument registreren in het Incidentenregister en het EVR?

3.5 Tussen partijen staat niet ter discussie dat de betaalrekening van Consument is gebruikt voor frauduleuze transacties na phishing-fraude. Partijen verschillen echter van mening over de betrokkenheid van Consument bij deze fraude. Het valt overigens te betreuren dat Consument niet in persoon verschenen is bij de hoorzitting, zodat hij de gang van zaken niet zelf heeft kunnen toelichten.

3.6 Consument heeft aangevoerd dat hij niet weet hoe zijn pinpas én pincode in handen van (een) derde(n) zijn gekomen en hij heeft verklaard dat hij de e-mails over de limiet-verhogingen niet geopend heeft, omdat hij dacht dat dit spammail betrof. De limietverhoging die Consument zelf uitgevoerd heeft, deed hij naar eigen zeggen om aan een vriendin te laten zien hoe dat te werk gaat.

Over het feit dat Consument pas bij de Bank meldde dat hij zijn pinpas niet meer in zijn bezit had nadat hij door de Bank was gewezen op de onregelmatigheden op zijn bankrekening, heeft hij verklaard dat hij eerder niets gemerkt had, omdat hij wist dat zijn rekening nagenoeg leeg was. Hij kon er in die zin toch niet veel mee, zo begrijpt de Commissie de stelling van Consument. Toch is de Commissie van oordeel dat Consument de door de Bank gestelde betrokkenheid van hem bij de fraude onvoldoende heeft ontkracht. De Commissie neemt daarbij het volgende in aanmerking.

3.7 Binnen een kort tijdsbestek nadat de benadeelden de phishingmail ontvingen, heeft Consument geld opgenomen van zijn betaalrekening, waarna zijn betaalrekening nagenoeg leeg was. Een halve dag later zijn de pinpas en pincode van Consument gebruikt voor het koppelen van een nieuw telefoontoestel aan de betaalrekening en voor pogingen om geld op te nemen bij een geldautomaat. Kort voor de frauduleuze (pogingen tot) overboekingen naar zijn betaalrekening heeft Consument de limiet van zijn betaalrekening verhoogd. Nadat de betaalrekening van Consument geblokkeerd was, heeft Consument bij de Bank gemeld dat hij vreemde transacties op zijn rekening zag en dat hij zijn pinpas kwijt was. Verder staat vast dat hij geen verklaring heeft voor het feit dat zijn pinpas en pincode door een derde gebruikt zijn.

3.8 Van elk van de hiervoor genoemde omstandigheden - het beschikbaar zijn van de pinpas en pincode, het verhogen van de paslimiet kort nadat de benadeelden de phishingmails ontvingen, het leegmaken van de betaalrekening in dezelfde periode en het pas melden van het verlies van de pinpas nadat de Bank Consument had geïnformeerd over de blokkade op zijn betaalrekening - kunnen mogelijk gekwalificeerd worden als toevalligheden, maar nu elk van deze omstandigheden past bij handelen van iemand die als geldezel fungeert, heeft Consument de stelling van de Bank dat geen sprake is van een samenstel van toevalligheden, maar van een patroon dat past bij het fungeren als geldezel onvoldoende weersproken.

3.9 Ten aanzien van de twee limietverhogingen die Consument naar eigen zeggen niet zelf uitgevoerd heeft, merkt de Commissie nog op dat het niet aannemelijk is dat Consument de e-mails daarover niet opgevallen zijn, omdat hij ze aanzag voor spam. Consument heeft immers in de avond van 14 december 2018 de limiet verhoogd en naar aanleiding daarvan een e-mail ontvangen van de Bank. Kort daarna, op 15 en 19 december 2018 heeft Consument e-mails ontvangen die gelijk zijn aan de e-mail van 14 december 2018, terwijl hij volgens zijn stelling die limietverhogingen niet uitgevoerd heeft. Aangezien de eerste limietverhoging in zijn ogen legitiem was, waren de tweede en derde limietverhoging opmerkelijk omdat hij daar naar eigen zeggen niets vanaf wist. Ook als e-mails niet geopend worden, is in één oogopslag te zien dat de afzender en onderwerpregel gelijk zijn aan een eerder ontvangen e-mail.

Gelet op het voorgaande in onderlinge samenhang bezien, is de Commissie dan ook van oordeel dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (het medeplegen van) fraude door het ter beschikking stellen van de betaalrekening, pinpas en de pincode ten behoeve van frauduleuze transacties.

3.10 Het bovenstaande brengt mee dat aan de eerste twee vereisten voor registratie in het EVR is voldaan (zie artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI in de bijlage). De Bank dient bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR ook een proportionaliteitsafweging te maken en bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, de belangen van de betrokkene mee te wegen (zie artikel 5.2.1 onder c van het PIFI in de bijlage en de eerdere uitspraak van de Geschillencommissie Kifid 2016-302, onder 4.9). De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank.

3.11 Consument heeft gesteld dat hij als gevolg van de registraties genoodzaakt is een (basis)betaalrekening bij de Bank aan te houden, nu hij door de externe registraties geen betaalrekening kan openen bij andere banken. Bovendien zal hij in de toekomst belemmerd worden als hij bijvoorbeeld een hypothecaire geldlening aanvraagt.

3.12 De Commissie begrijpt dat de registratie in het EVR nadelige gevolgen heeft dan wel kan hebben voor Consument. Naar het oordeel van de Commissie heeft de Bank echter groot belang bij het opnemen van de gegevens van Consument in het register. Door te fungeren als geldezel heeft Consument eraan bijgedragen dat met behulp van zijn betaalrekening bij de Bank een derde kon worden opgelicht. Het belang van de Bank bij registratie van de persoonsgegevens van Consument weegt naar het oordeel van de Commissie zwaarder dan het door Consument aangedragen belang bij het niet registeren van de persoonsgegevens. De Commissie acht de registratie voor de duur van acht jaar daarom proportioneel. Wel merkt zij op dat, als de omstandigheden van Consument na verloop van tijd wijzigen en hij daadwerkelijk tegen nieuwe problemen aanloopt als gevolg van de registraties, hij de Bank kan vragen de registratie aan te passen. Mogelijk heeft de belangenafweging op dat moment een andere uitkomst.

3.13 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI, zie de bijlage). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

De registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR

3.14 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de Bank op terechte gronden tot registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR mocht overgaan, wordt het volgende overwogen.

3.15 De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen Consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG (zie de bijlage) ook voldoende is om de registratie in de onderhavige registers te handhaven.

Slotsom

3.16 De Commissie is van oordeel dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude. De Bank heeft dan ook op rechtmatige gronden de persoonsgegevens van Consument in de registers opgenomen. Tot slot is niet gebleken dat de registratie en de duur daarvan disproportioneel is.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*